

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 72. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 8 lutego 1936 r. L. D. IV. 854/3/36 w sprawie przywozu z Włoch oraz posiadłości włoskich środków płatniczych i papierów wartościowych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

72.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 lutego 1936 r.

L. D. IV. 854/3/36

w sprawie przywozu z Włoch oraz posiadłości włoskich środków płatniczych i papierów wartościowych.

Do

wszystkich Dyrekcji Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W związku z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 listopada 1935 r. w sprawie wykonania art. 16 Statutu Ligi Narodów (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 511) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. o ograniaczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskimi (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 510, tekst ogłoszony również w Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 32 z 1935 r., poz. 716), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Srodki płatnicze (banknoty, monety) przy przywozie z Włoch oraz posiadłości włoskich do obszaru celnego polskiego nie podpadają pod zakaz przywozu towarów, ustanowiony w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r.

Natomiast przywóz z Włoch oraz posiadłości włoskich do polskiego obszaru celnego papierów wartościowych (obligacje, akcje) jest dopuszczony tylko za każdorazowym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu, po udowodnieniu przez zainteresowanych, że przywóz nie ma na celu dokonania jakiegokolwiek z transakcyj, objętych zakazami dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 listopada 1935 r., lub z tego rodzaju transakcyj nie wynika.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Z URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 1, 3 i 4 lutego 1936 r. 1.200 premij do obligacji 3% Premijowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji I z r. 1935 na ogólną sumę 949.000 (dziewięćset czterdzieści tysięcy złotych) złotych w złocie; numery seryj i numery obligacji, na które padły premje, i ich wielkość podane są w załączniku do niniejszego numeru „Monitora Polskiego”.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Dziewiąte plenarne posiedzenie

z dnia 17 lutego 1936 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 10 min. 30.

Otwierając posiedzenie, p. Marszałek powiedział: Od P. Ministra Skarbu otrzymałem pismo zawiadomieniem, że P. Prezydent Rzeczypospolitej mianował dekretem z dn. 7 lutego 1936 r. prezesem Banku Polskiego pos. Adama Koca, Podsekretarza Stanu w Min. Skarbu.

Stwierdzam zatem utratę mandatu pos. Adama Koca z dn. 7 lutego i zawiadamiam o tym P. Ministra Spraw Wewnętrznych i p. Generalnego Komisarza Wyborczego.

Jak Wysokiej Izbie wiadomo, Sejm w myśl art. 58 ust. 3 Konstytucji winien rozpatrzyć budżet w ciągu 90 dni od złożenia projektu przez Rząd, czyli do dn. 28 lutego 1936 r. Wobec powyższego i w oparciu się o art. 72 ust. 2 regulaminu oznaczam czas, w którym ma się zamknąć rozprawa ogólna oraz rozprawa szczegółowa nad każdą z części budżetu w sposób następujący:

Dn. 17.II., poniedziałek — rozprawa ogólna w godz. 10 — 14¹/₂, 16 — 21.

Dn. 18.II., wtorek — rozprawa szczegółowa: cz. I. Prezydent Rzeczypospolitej godz. 10 — 11, cz. 2a. Sejm godz. 11 — 12, cz. 2b. Senat godz. 12 — 13, cz. 3. Kontrola godz. 13 — 14, cz. 4. Prezydium Rady Ministrów godz. 16 — 18, cz. 9 Min. Sprawiedliwości godz. 18.21.

Dn. 19.II., środa — cz. 12. Rolnictwo, godz. 10 — 14, 16 — 21.

Dn. 20.II., czwartek — cz. 16. Min. Spraw Wojsk. godz. 10 — 12, cz. 15. Min. Poczty i Telegr. godz. 12 — 14, cz. 11. Min. Komunikacji godz. 16 — 21.

Dn. 21.II., piątek — cz. 13. Min. Wyzn. Rel. i O. P. godz. 10 — 14, 16 — 21.

Dn. 22.II., sobota — cz. 14. Opieka Społeczna godz. 10 — 14, cz. 16 i 17. Emerytury i Renty godz. 16 — 19.

Dn. 24.II., poniedziałek — cz. 7. Min. Spraw Wewn. godz. 10 — 14, 16 — 19; cz. 5. Min. Spraw Zagr. godz. 19 — 21.

Dn. 25.II., wtorek — cz. 8. Monopole godz. 10 — 13; cz. 10. Przemysł i Handel godz. 13—14, 16 — 21.

Dn. 26.II., środa — cz. 18. Długi godz. 10—12; cz. 8. Skarb godz. 12 — 14, 16 — 21. Przyjęcie ustawy skarbowej wraz z preliminarem w drugim i ewentualnie w trzecim czytaniu.

Dn. 27.II., czwartek — (ewentualnie) III-cie czytanie.

Dla wyjaśnienia dodaję, że porządek dzienny poszczególnych posiedzeń musi być bezwarunkowo każdego dnia w całości wyczerpany. Wyznaczone kontyngenty godzin dla poszczególnych części budżetu mają charakter orientacyjny i mogą w zależności od liczby mówców zapisanych do głosu ulec w miarę potrzeby odpowiednim przesunięciom.

Granice czasu zakresłone przeze mnie na przemówienia pp. sprawozdawców, tudzież na rozprawę nad ustawą skarbową i preliminarem budżetowym obejmują ogółem 79 godzin, a więc więcej, niż w latach poprzednich, sądzę przeto, że stanowią dostateczne ramy dla wszechstronnego omówienia całokształtu zagadnień, związanych ze sprawozdaniem Komisji Budżetowej.

Nawiązując do moich konferencji z przedstawicielami grup regionalnych i innych zespołów parlamentarnych, proszę pp. posłów, by przez wzajemne porozumiewanie się między sobą co do kolejności i czasu przemówień przy poszczególnych częściach budżetu ułatwili mi pracę porządkowania i rozkładania czasu rozprawy. Proszę równocześnie pp. posłów, by zapisywali się do głosu w rozprawach nad poszczególnymi częściami preliminarza przynajmniej już w przeddzień umieszczenia ich na porządku dziennym.

Zaznaczam wreszcie, że dla dotrzymania terminów konstytucyjnych przysługują mi na podstawie art. 72 ust. 3 uprawnienia, mające na celu porządkowanie i ewentualne ograniczenie rozprawy nad budżetem. Chciałbym jednak z tych uprawnień czynić jaknajbardziej użytek.

Przystąpiono do porządku dziennego, mianowicie do sprawozdania Komisji Budżetowej o projekcie ustawy skarbowej z preliminarem budżetowym na r. 1936/37.

Na wezwanie p. Marszałka, przewodniczący Komisji Budżetowej, Wicemarszałek Byrka i sprawozdawca generalny Wicemarszałek Miedziński zajęli miejsca przy stole prezydjalnym.

P. Marszałek udzielił głosu sprawozdawcy generalnemu.

Pos. Miedziński: Sprawozdanie Komisji Budżetowej o projekcie ustawy skarbowej i preliminarzu na r. 1936/37 Wysoka Izba otrzymała w druku. Pozwalam sobie tedy prosić, aby Izba zechciała przyjąć za podstawę dyskusji to sprawozdanie oraz wnioski w niem zawarte, według druku Nr. 55.

Po przemówieniu sprawozdawcy generalnego zabrał głos P. Prezes Rady Ministrów Marjan Zyndram-Kościałkowski:

„Wysoka Izbo!

Zabierając głos, uważam przedewszystkiem za swój obowiązek w najkrótszych słowach nawiązać do poprzedniego, pierwszego w tej Izbie, mojego przemówienia. Motywowałem wówczas potrzebę udzielenia Rządowi nadzwyczajnych pełnomocnictw, przedstawiłem, co zamierzamy uczynić. Dziś wypada mi dać panom krótkie sprawozdanie. Mówiłem wtedy, że zadanie naprawy gospodarczej, a przedewszystkiem Skarbu Państwa stawiam na pierwszym planie i mam zamiar poświęcić jej wszystkie siły Rządu. Mówiłem, że za najpilniejsze, naczelné i kluczowe zagadnienie uważam radykalne i zdecydowane przecięcie narastającego od lat deficytu budżetowego. Mówiłem, że bez osiągnięcia równowagi budżetowej, bez zdjęcia z rynku pieniężnego ciężaru pokrywania deficytu, nie możemy myśleć o poprawie gospodarczej w ogóle. Obok tego zaś stawiałem jako najważniejszy postulat programowy Rządu powstrzymanie się od jakiegokolwiek dodatkowego obciążenia wsi, a przedewszystkiem spowodowanie, aby wszystkie zarządzenia nasze stały się dalszym krokiem naprzód w odbudowie jej zdolności nabywczej. Ponieważ byliśmy w okresie silnego odpływu złota i dewiz z Banku Polskiego, zapowiedziałem stoczenie jeszcze jednej bitwy o stałość naszej waluty. Mówiłem o konieczności dalszych oszczędności budżetowych i o potrzebie dalszego opodatkowania wszelkich dochodów osób fizycznych i prawnych, jeżeli ten podstawowy warunek równowagi ma być spełniony. Mówiłem też o potrzebie konsekwentnego przeprowadzenia do końca procesu deflacji, przez obniżenie cen, kosztów utrzymania, taryf kolejowych, odsetek i składek ubezpieczeniowych, aby z tym procesem raz skończyć i umożliwić poprawę gospodarczą przez zwiększenie obrotów.

Apelowałem wreszcie do Wysokiej Izby i do społeczeństwa o współdziałanie z Rządem w tem wielkim i trudnym dziele naprawy, będąc przekonanym, że rezultaty prac Rządu zależą w dużej mierze od stopnia wzajemnego zaufania i od współdziałania, jakie wszyscy do naszej pracy wniesiemy.

Apel mój nie pozostał bez echa. Jeszcze raz daliśmy dowód wobec nas samych i wobec świata, że gdy chodzi o rzetelną, twórczą i pozytywną pracę dla narodu i Państwa, potrafimy dźwignąć wspólnymi siłami ciężką i odpowiedzialną robotę i wykonać raz powziętą decyzję.

Przedstawiony Izbowi Ustawodawczym szczegółowy plan działania, opracowany przez Rząd, został wówczas przez panów aprobowany. Udzielając Rządowi pełnomocnictw, uznali panowie